LA RUTA DEL PRIMER VIATGE, LA PRIMERA GRAN MENTIDA

Autor:
Data de publicació: 04-09-2004

La tesi, és del catedràtic de l'escola nàutica de Cadis, Luis Miguel Coín Cuenca, que la va poder demostrar en 1990 fent aquesta travessia, (baixant fins a l'altura de les illes de Cap Verd) amb una rèplica de la Niña, arribant al Carib en el mateix temps que l'emprat per Colom… Amb aquesta demostrada tesi sobre la "mentida històrica", pel tractat de Alcaçovas (vegeu apartat més endavant), el descobriment d'Amèrica, seria legalment per a Portugal…

La silenciada ruta de Vinland va quedar propietat dels vikings.. "de saga en saga".. El camí de Terranova va romandre durant més de 100 anys propietat dels gascons d'Aquitània.. "de bacallà en bacallà", que per cert parlaven la mateixa llengua d'en Colom.. Ell en canvi, i aquí rau el seu gran mèrit, va trobar i va "deixar per a la posteritat" el camí "fàcil" a les Índies tant d'anada com de tornada, amb els vents i els corrents, publicant una carta entres idiomes.. un cop el català Alexandre VI, li va garantir els drets sobre les noves illes i el Mundus Novus o Terra Santa Crucem que ell, no els vikings.. ni els gascons, havia descobert, canviant el límit horitzontal del paral·lel de la Gomera a 28ºN, per un meridià que es mouria 3 cops fins el de Tordesillas

LA PRIMERA GRAN MENTIDA -l'engany en la ruta declarada en el primer viatge de Colom

La tesi, és del catedràtic de l'escola nàutica de Cadis, Luis Miguel Coín Cuenca, que la va poder demostrar en 1990 fent aquesta travessia, (baixant fins a l'altura de les illes de Cap Verd) amb una rèplica de la Niña, arribant al Carib en el mateix temps que l'emprat per Colom… Amb aquesta demostrada tesi sobre la "mentida històrica", pel tractat de Alcaçovas (vegeu apartat més endavant), el descobriment d'Amèrica, seria legalment per a Portugal…

Va publicar tres llibres, i fins i tot la BBC va fer un reportatge que TVE no va voler passar, vam haver de que veure'l a Euskal -Telebisa…(censura en el segle XX!)… El seu missatge no va quedar suficientment clar, ja que ho va emmascarar amb la teoria (de Manzano i altres) del "nàufrag que se suposa lliurà un mapa a Colom abans de morir", desviant sense voler l'atenció del tema principal "la falsificació històrica" amb la declaració d'una falsa ruta!, quedant-se tothom amb la història del mapa secret.

Colom durant el primer viatge, segons una còpia del diari transcrita per Bartomeu Casaus, que és l'única que es conserva, va seguir el paral·lel de la Gomera fins arribar a Guanahaní. Però en realitat va haver de baixar fins a les illes de Cap Verd, (com va fer en la resta de viatges) a buscar els corrents favorables i els Alisis del NE, que, especialment en aquesta època de l'any, bufen aquí amb suficient força, per a fer arribar les pesades "" caravel·les fins al Carib, atribuint a San Salvador una falsa latitud de 28ºN., perquè el tractat de Alcaçovas (vigent en 1492), li impedia navegar al sud d'aquest paral·lel, aquesta va ser la primera gran mentida.

Ruta real -única factible- contraposada a la declarada oficialment

Colom duia dos comptes de llegües navegades, segons ell, per a tranquil·litzar a la tripulació, però els seus comptes curt i llarg coincideixen molt bé amb els comptes de llegües de la ruta "directa" i de la ruta "corba" (única factible, vegeu gravats, -sic- ruta seguida pels "pilots d'Arenys" del S.XIX). Ho va fer per a justificar-se si es trobava amb algun vaixell portuguès (a l'anada o a la tornada), ja que sabia que al tornar el corrent el duria irremissiblement a les Açores… (a Portugal, va ser fet presoner i després interrogat mostrant la seva versió legal del diari...)

Sis dies després de sortir de la Gomera es troben el masteler d'una nao de 120 tones, però a causa del sentit "rellotge" dels corrents atlàntics és poc probable que el trobés navegant cap a l'oest, però sí navegant cap al sud, en aigües

freqüentades pels vaixells portuguesos...

En aquells dies, diu que l'aigua era la meitat de salada, trobant dofins i tonyines, cosa impossible segons els historiadors –això navegant a l'O de les Canàries- però navegant cap a Cap Verd, s'hauria trobat el corrent d'aigua dolça que aflora a la superfície procedent de l'Antàrtic, que crea una zona molt rica en pesca.

El 14 de setembre (navegades unes 300 milles) diu: "vam veure un jonc i un rabiforcat"…, amb rumb O des de la Gomera és impossible, ja que aquestes aus (també segons el seu diari): "no s'aparten més de 100 milles de terra", però amb rumb SO, és diferent perquè es trobaria a menys de 100 milles de les illes de Cap Verd.

UNA RUTA PER A LA POSTERITAT (d'anada i de tornada)

La silenciada ruta de Vinland va quedar propietat dels vikings.. "de saga en saga".. El camí de Terranova va romandre durant més de 100 anys propietat dels gascons d'Aquitània.. "de bacallà en bacallà", que per cert parlaven la mateixa llengua d'en Colom.. Ell en canvi, i aquí rau el seu gran mèrit, va trobar i va "deixar per a la posteritat" el camí "fàcil" a les Índies tant d'anada com de tornada, amb els vents i els corrents, publicant una carta entres idiomes.. un cop el català Alexandre VI, li va garantir els drets sobre les noves illes i el Mundus Novus o Terra Santa Crucem que ell, no els vikings.. ni els gascons, havia descobert..

Allà pels 70, en el meu primer vol a Nova York em va estranyar que hi hagués diferència en la durada "real" del vol, entre el viatge d'anada i el de tornada, després de moltes discussions amb gent que creia saber el motiu, un pilot conegut, em va explicar que era a causa de un corrent en doll "JET STREAM" que bufa en l'hemisferi nord d'oest "a est" (contrària al moviment aparent del sol), amb una velocitat mitja superior a les 60 mph (arribant en ocasions a 300 mph) i a una altura entre 6 i 9 milles. Va Ser descoberta durant la segona guerra mundial pels pilots japonesos que sobrevolaven el pacífic.

Aquesta troballa va ser de suma importància per a la navegació aèria intercontinental i des de llavors es té en compte en tots els viatges transoceànics. (El seu coneixement ha ajudat també en la predicció del temps, ja que arrossega les capes d'aire inferiors). Doncs bé, la gran importància de Colom (faig servir aquesta grafia per ser la que ell mateix usa en les 17 edicions internacionals de la seva carta a Luis de Santángel i Gabriel (Rafael) Sanchís, publicades mentre ell encara vivia), és haver establert "per a la posteritat", en els viatges a vela:
1. LA RUTA E-O D'ANADA (alisis del NE i corrents de SO-O a l'altura de les Illes de Cap Verd) 2. LA RUTA O-E DE TORNADA (el corrent del Golf de NE-E)

Mapa amb els corrents dominants a l'Atlàntic

La velocitat mitja del corrent del Golf i del corrent de Cap verd, és d'uns 0.5 nusos (amb puntes de fins a 3 nusos) i sent la millor velocitat a la qual podien navegar les caravel·les d'uns 9 nusos, era obligatori fer ús d'elles. Després de Colom (en els seus quatre viatges), tots els que l'han seguit han utilitzat el seu descobriment, aquestes dues "autopistes" de l'oceà. (A l'arxiu municipal d'Arenys de Mar, hi ha una petita prova d'aquest fet amb els rumbs traçats amb llapis en totes les cartes de l'Atlàntic que en ell es conserven, de pilots que es van formar a l'Estudi de Pilots de Baralt) Colom "va intuir" aquestes dues rutes en els seus viatges anteriors:

A.- Quan viatja a la Mina amb Portugal, esriu en el seu diari: "en estas latitudes (a partir del trópico de cáncer) los vientos soplan siempre en la misma dirección" (els Alisiss del NE). Per aquest motiu va manar aparellar les caravel·les amb vela quadra (la Pinta a les Canàries, ja iniciat el viatge)
B.- Pels seus viatges a Irlanda (Galway) sabia que "llenys arribats allà amb homes de pell de color, que no parlaven llengua coneguda, havien arribat A Galway arrossegats pels corrents" o en relats de marins de les Açores, "grans peces de fusta treballada per la mà de l'home havien arribat "arrossegades" a les illes de ponent" No té cap importància, el fet que un marí moribund o Toscanini –no hi ha cap prova de la seva carta- li donessin o no un mapa, arribés a robar-lo, o fins i tot el fet que hagués estat allà prèviament, l'important és el seu llegat. Shakespeare, Lope de Vega, Edison o Bill Gates (full de càlcul, Windows, etc..), es van aprofitar, van copiar, o van tenir "gent", que va realitzar part de les obres que es van atribuir. Però encara així, segueixen tenint el mèrit d'haver-les fet passar a la posteritat… Si no hagués estat pel "seu saber vendre", o pel seu renom, potser avui no les coneixeríem…

Abans que ell hi van arribar els víkings, i potser fins i tot el Temple, els celtes, els fenicis, els egipcis…, però cap d'ells va deixar marcada una ruta perquè la seguissin els que vindrien darrere d'ells… Colom, segons els seus diaris, va usar

aquesta ruta E-O en els viatges 2º, 3º i 4º; en el 1º, segur que també, encara que per a no contravenir l'esmentat tractat de Alcaçovas, va haver de dir que havia seguit el paral·lel de la Gomera fins a arribar A Guanahaní en les Bahames (...baixa-mar?), - les "LuCAYAS" de Ptolomeo -, penso que el nom de "CAYOS" donat a algunes illes d'aquesta zona ha derivat d'aquí (M.C...). Abans del desembarcament a Guanahaní, havia vislumbrat terra tres vegades, havia passat prop ("llums vistes de nit a la llunyania") d'alguna illa més "a "barlovento" (del català "per lo vent" M.C.), en la qual no va voler desembarcar, al meu entendre, perquè encara estava al sud de l'esmentat paral·lel, necessitava donar part oficial d'una illa d'almenys 28ºLat.N. (latitud de la Gomera), per a poder dir que el descobriment era legalment espanyol.

Escala d'aprovisionament dels catalans a l'estret

En els S.XIV i XV el viatge Catalunya-Canàries (uns 20 dies) no podia fer-se sense escales i els navegants catalans al fer els primers assentaments a les Canàries van haver d'escollir un lloc tàctic per a fer provisió d'aigua i verdures fresques (com van fer els portuguesos primer i més tard els holandesos i anglesos en el Cap de Bona esperança), i el lloc de la península més proper a les Canàries és sense cap dubte el Golf de Cadis. Quan Jafuda Cresques (Jacme Ribes), va ajudar a Enrique el Navegant a fundar l'escola de navegació, la va fer crear a Sagres (al costat del Cap S.Vicent), pel mateix motiu.

La primera presència catalana que tinc documentada en el golf de Cadis, com força naval, data de temps de Jaime I que va ajudar amb les seves galeres a "la seu consogre" Fernando III el Sant en la conquesta de Sevilla, que, com narra la crònica " es va conquerir per mar", sense oblidar Castell de Ferro a Almería i les galeres catalanes que van participar a la conquesta de Màlaga, ens explica Andrés Bernáldez en la seva història dels Reis Catòlics D. Fernando i Dona. Isabel (Impr. que fué de J. M. Geofrin. Sevilla 1869. Tom I. Cap. 813),
...estaven assetjant Màlaga (1487): " faltó pólvora en el real, mandó el rei una galera por pólvora a Valencia i prestamente fue venida con ella.."

Aquest fet, al final, ha anat en contra dels interessos catalans, perquè quan s'ha volgut canviar l'origen del viatge de Colom, ha estat molt fàcil, ja que l'últim territori de la península al que va dir adéu Colom va ser obligatòriament algun lloc del Golf de Cadis (els americans van escollir Rota i Pals de l'Empordà com punts estratègics, els anglesos Gibraltar). Dient això no pretenc canviar l'origen del viatge del descobriment, que estic convençut es va gestar i va sortir de Catalunya, simplement intento fixar la base d'aprovisionament de les naus catalanes camí de Canàries usada "necessàriament" per Colom i abans per alguns altres, quan Canàries era un fet únicament català. El viatge d'Huelva a Canàries podia durar 11 dies, (la tercera part de la travessia Gomera-Antilles), que no és tan poca cosa com per a voler convertir-lo en un viatge de 20 dies sense escales des de València, per no haver de tocar ports castellans. M'inclino almenys per dos possibles llocs en els quals hi ha influència catalana: Huelva -a Pals no hi havia port- i la zona d'Illa Cristina: La Figuereta (encara que podria haver-ni d'altres).

Per a la primera opció em baso en que la patrona d'Huelva és la Verge de la Cinta, ja que ho va ser de Tortosa uns 100 anys abans, és evident que van ser navegants de Tortosa els que van dur allà aquesta devoció. En temps de Colom, hi existia un oratori dedicat a la la Verge de la Cinta. No oblidem que Colom enmig d'una gran tempestat, després de llençar oli al mar, va fer cantar l'Ave Maris Stella als seus mariners agenollats enmig del vaixell. La Verge dels Navegants (o del Bon Aire) del famós quadre d'Aleix Fernández, també és la mateixa Verge de la Cinta de Tortosa, la advocació "Stella Maris" va ser proclamada a nivell Roma per Adrià VI (Adrià d'Utrech tutor de Carles I), que li va agafar devoció sent bisbe de Tortosa (veure llibre de M. Bestratèn)

Per a la segona opció em baso en la seva història:

A partir d'un impressionant fenòmen de la Naturalesa, el terratrèmol del 1 de novembre de 1755, que partint de Lisboa va canviar la fisonomia de les costes portugueses i Espanyoles fins al Golf de Cadis, va sorgir un nou enclavament en la zona més occidental d'Huelva que sota l'assentament de mercaders catalans, principalment, de Mataró, Sitges i Canet de Mar, va donar lloc al que avui és Illa Cristina, antany coneguda per La "Figuereta", en referència al pou d'aigua potable pròxim a una petita figuera, el fet de que abans de l'establiment dels pescadors catalans es coneguès com Figuereta en lloc de Higuerita, deixa clar que ja hi havia influència catalana prèvia, d'acord amb la meva hipòtesi. Els orígens d'aquesta localitat marinera es remunten a la segona meitat del segle XVIII, quan pescadors catalans i valencians es van assentar en aquestes terres per a explotar els caladors de sardina i tonyina, extreure la sal de les zones inundades, salazonar i conservar el peix.

Illa Cristina, el port pesquer més important d'Andalusia, és una població fundada per pescadors catalans, en concret per Arnau, de Canet de Mar, patró de pesca, que es va establir allí el 1756 i el van seguir altres catalans del Principat i de València. El 1757 Josep Faneca de Mataró, que era l'únic habitant ja que els altres estaven absents, va descobrir aigua potable. El primer magatzem el va construir Antón Salerich. Els noms de molts alcaldes reflecteixen l'origen català de la

població (Antoni Roselló, Joan Martí, Joan Travé...). Es va convertir en municipi el 1802, prenent el nom d'Illa Cristina el 29 de gener de 1834 (com agraïment a la reina María Cristina per l'ajuda humanitària prestada en una epidèmia de còlera). Encara avui dia només cal consultar el llistí telefònic, la quantitat de cognoms catalans és molt elevat... La versió oficial diu simplement que va hi haver una escassesa de pesca a Catalunya i els pescadors van emigrar-hi, però amb la gran quantitat de llocs que hi havia per triar, penso que l'elecció no va poder ser deguda a l'atzar, va haver de ser deguda que ja existia alguna rel·lació anterior.

TRACTAT DE ALCAÇOVAS - divisió del món pel paral·lel de la Gomera (28ºN) 15 anys abans de Tordesillas .. l'única versió que he trobat a internet (en anglès)..
"..., or in any other islands, coasts, or lands, discovered or to be discovered, found or to be found, or in the islands of Madeira, Porto Sant, and Deserta, or in all the islands of the Açores, or the islands of Flores, as well as the islands of Capi Verd, or in all the islands hitherto discovered, or in all other islands which shall be found or acquired by conquest %[in the region] from the Canary Islands down toward Guinea. For whatever has been found or shall be found, acquired by conquest, or discovered within the said limits, beyond what has already been found, occupied, or discovered, belongs to the said King and Prince of Portugal and to their kingdoms, excepting only the Canary Islands, to wit: Lançarote, Palma, Forteventura, Gomera, Ferro, Graciosa, Grand Canary, Teneriffe, and all the other Canary Islands, acquired or to be acquired, which belong to the kingdoms of Spain.." "…And should they do the contrary (which may God not permit), then by that very fact, the guilty party shall incur a fine of 300,000 gold doblas of the grade of good gold and of just weight %[which shall be given] to the other, obedient, party…" ..

Traducció de la traducció anglesa..
"..., o en qualssevol altres illes, costes, o terres, descobertes o per descobrir, trobades o per ser trobades, o en les illes de Madeira, Porto Sant, i Deserta, o en totes les illes de les Açores, o %[en] les illes de les Flors, així com %[en] les illes de Cap Verd, o en totes les illes fins a avui descobertes, o en aquelles altres illes que es trobin o adquireixin per conquesta %[en la regió] de les Illes Canàries AVALL cap a la Guinea. Per a qualsevol cosa que sigui trobada, s'adquireixi per conquesta, o es descobreixi dintre d'aquests límits, a més del que ja s'ha trobat, ocupat, o descobert, pertany a aquest Rei i Príncep de Portugal i als seus regnes, exceptuant només les Illes Canàries, Verbi: Lançarote, Palma, Forteventura, Gomera, Ferro, Graciosa, Gran Canària, Teneriffe, i totes les altres Illes Canàries, adquirides o per adquirir, que pertanyen als regnes d'Espanya.." "… I si fessin el contrari (quin Déu no ho permeti), llavors per aquest mateix fet, la part culpable incorrerà en una multa de 300,000 doblas d'or, de qualitat d'or bo i del just pes [que serà lliurada] a l'altra part, obedient …

" VERSIÓ (castellana) a INTERNET: "El tratado de Alcacovas (4 de septiembre de 1479) se centraba en dos aspectos: 1) cláusulas relativas a acuerdos matrimoniales y de sucesión y 2) un acuerdo de paz perpetua entre Portugal y España. En cuanto a lo segundo, el convenio incluía algunas regulaciones en torno a la navegación por el Atlántico. Concretamente, se adjudicó a los reyes de Portugal todas las tierras descubiertas y cuantas se hallasen en adelante "de las islas de Canaria para abajo HACIA la Guinea", con la única excepción de las propias islas Canarias que quedaban para los reinos de España"..

TRACTAT DE TORDESILLAS - canvi de la divisió horitzontal del món (paral·lel 28ºN), per una vertical (meridià de Tordesillas) Lo primer que va fer Colom en arribar a Barcelona (al març de 1493) va ser dir-li a Fernando que manés una ambaixada a Alexandre VI , (Roderic Borja, que per cert era senyor de Xátiva, súbdit per tant del rei), perquè canviés la "línia horitzontal" del paral·lel de la Gomera (paral·lel acordat en el tractat Alcaçovas que separava els futurs descobriments d'Espanya i Portugal), per una "línia vertical" (meridià) enmig de l'oceà, La prova que aquesta ambaixada va tenir lloc, és que el Papa, el 3 de maig, amb un dia de diferència, va començar a emetre butlles, les dues "Inter coetera" definint aquesta línia vertical enmig de l'atlàntic "100 llegües a l'oest de les Açores", enmig de les dues, la "Eximiae devotionis" confirmant la 1ª butlla. Quina necessitat tenia el Papa per a emetre aquestes butlles, anul·lant el Tractat de Alcaçovas, si no era pel fet que la ruta bona cap a Amèrica, estava baixant fins a les illes de Cap verd, en aigües de Portugal, ruta del 2ó viatge?

Després d'interrogar a Colom, el rei de Portugal havia enviat a Cabral a l'oest de les illes de Cap Verd, arribant a Pernambuco (sabia per tant, per estima "", a quina distància hi havia terra), per aquest motiu no va acceptar la proposta de les 100 llegües, que li deixaven només aigua. Els mapes de Joan Cosa i de Cantino mostren també aquestes discrepàncies en el traçat d'aquesta línia de demarcació. AL cap d'alguns "estira i arronsa, es va arribar a un acord en el Tractat de Tordesillas de 1494, traçant al final la "línia vertical, 370 llegües a l'oest de les Açores". Ingènuament Portugal va acceptar el tractat quedant-se amb Brasil, sense veure que a les "Índies només s'hi podia arribar", navegant per aigües portugueses, regalant-li a Espanya la resta d'Amèrica. Per cert, el cosmógraf que va traçar la línia de Tordesillas (les dues), va ser Jaume Ferrer de Blanes, amic de Colom (es conserva correspondència entre ambdós), i al que curiosament en textos castellans se l'anomena "el lapidario de Burgos"! (Blanes està a 58Km de Barcelona).

MAPES FALSEJATS

- Cuba i Hispaniola 12º més al nord en "la admiral's chart", en la carta de Joan Cosa i en la de Cantino Durant aquests últims 20 anys, he col·leccionat mapes, i m'havia xocat veure, en alguns, totes les illes del Carib (incl. Cuba, Hispaniola), per sobre del Tròpic de Càncer. Existeix un mapa atribuït a Colom (la font anglesa l'anomena "the admiral's chart"), inclòs a la Geografia de Ptolomeu de 1513, imprès d'una talla en fusta, en el que dibuixa totes les illes per ell descobertes per sobre del tròpic de càncer (fins i tot Cuba i la Hispaniola - quan en realitat estan per sota – veure gravats), Colom coneixia perfectament la latitud (correspon a l'altura de la polar presa amb la ballestilla, el quadrant o el "astrolabi" -hemisferi Nord), l'error de 12º de latitud d'aquest mapa està fet a propòsit, i el motiu únicament pot ser: " protegir la legitimitat de les terres descobertes abans del Tractat de Tordesillas", totes les terres havien d'estar situades al nord del paral·lel de la Gomera, o en cas contrari eren de Portugal… (el mapa de Joan Cosa de 1500 i el de Cantino de 1502 copien plegats i a propòsit aquesta mateixa inexactitud)

Mapa del Almirante en la Geografia de Ptolomeo (1513)

Mapa de Joan Cosa (1500)

Mapa de Cantino (1502)

Butlles concedides per Alexandre VI

1) Butlla Inter coetera (3 de maig de 1493): donó als Reis Catòlics les terres situades a occident que no pertanyessin a altres prínceps cristians.
2) Butlla Eximiae devotionis (3 de maig de 1493): va ratificar i va clarificar les concessions fetes als Reis de Castella per la butlla anterior.
3) Segona Butlla Inter coetera (4 de maig de 1493): va fixar una línia demarcatoria entre els territoris pertanyents a Espanya i Portugal, situada a cent llegües a l'oest de les illes Açores i Cap Verd. (Donaria origen al Tractat de Tordesillas de 1494) 4) Butlla Piis fidelium (25 de juny de 1493): concedida a fra Bernardo Boíl, la seva missió i les seves atribucions en les terres descobertes.
5) Butlla Dudum siquidem de data facial autèntica, 25 de setembre, s'amplien les concessions territorials atorgades en la primera Inter Caetera.

Post scriptum: Vaig començar a recopilar aquesta informació al finals dels 80 per poder enviar una carta a la National Geographic Society, sobre un article publicat el 1986 "...true Columbus landfall" i més tard per a contestar un altre article de Sky & telescope d'un catedràtic de Harvard que deixava a en Colom en bastant mal lloc: "Columbus: a heaven's navigator and a hell's calculator", vaig recopilar pràcticament totes les dades anteriors (cartes de l'arxiu de Arenys del s.xvix amb la mateixa ruta d'en Colom marcada amb llapis, llibres, mapes, etc..), però em faltava el Tractat de Alcaçovas, que de fet és el que ho explica tot. Na Marta Majó d'Arenys de Mar, va anar com tripulant en el viatge de 1990 del seu professor L.M. Coin Cuenca i em va explicar la seva tesi. Gracies Marta!..
Hi ha una tesi doctoral "Los mallorquines en Canàries en el siglo XIV", de José Antonio Hurtado García, que presenta la mateixa ruta, sostenint que estaria encriptada en anagramas del mapa de Cresques, i encara que estic d'acord amb moltes de les coses que diu, el seu raonament és difícil de "seguir", i crec que la seva taula de distància real i distància declarada, està al revès, la real hauria de ser més gran que la fictícia

Comentaris publicats

Francesc

05-08-2016 21:55

De fet, si sumem totes les llegÃ¼es de la "cuenta verdadera" del diari d'en colom desde que surt de la gomera el dia 8 de setembre i les dibuixem a l'alÃ§ada del paral.lel 28.podem comprovar que ens sobren llegÃ¼es i que en colom va anar a petar del dret a les costes de la Florida.Amb el mar dels sargassos devant, una mica extrany.Si fem coincidir les descripcions del diari baixant fins a les illes de cap verd, on l'aigua es mes dolÃ§a per la desmbocadura de diversos rius que desenboquen a l'alÃ§ada de Serra Lleona,tot el tema dels ocellets que no s'aparten mes de 25 llegÃ¼es de la costa,de que navegava entre islas, els aires temperadisims, etc,podria tenir una resposta mes versemblant.D'aquesta manera les llegÃ¼es ja cuadren millor.Soc de l'opinio que el primer viatge es vastant semblant al tercer viatge, pero que es va amagar la ruta pel tractat d'alcaÃ§ovas.Colom s'auria aprofitat de les correns marines que es desplacen desde el golf de guinea fins al carib.Colom ja hi va ser-hi avans amb els portuguesos.Potser tambÃ© per aixo els hi va oferir primer el projecte a ells.

Perico de los Palotes

05-08-2016 21:24

By Simon Harris. The origins of Christopher Columbus are shrouded in mystery and show characteristics of a political cover-up. What seems extremely clear is that the idea of a humble Genoese wool weaver's son gaining favour with kings and leading an expensive expedition to discover the New World is highly implausible. Was he Catalan? I am strongly inclined to think so but, although I present all the pro-Catalan arguments here, I have to admit that as far as international historians are concerned the jury is out. However, what might appear to be a slight tangent in the book's argument is worth recounting because it is a clear example of history being rewritten to favour the Castilian oligarchy. The first time it occurred to me that Christopher Columbus might be Catalan was over 20 years ago whilst reading Robert Hughes' account of the building of the Columbus Monument at the bottom of La Rambla in his immense 'Barcelona', written just prior to the 1992 Barcelona Olympic Games. "The presence of Columbus - Colom, to give him

his Catalan name - requires some explanation today, but in 1882, the year Rius i Taulet commissioned the monument, it was self-evident. Columbus did have connections with Barcelona: he recuperated from his first voyage there and was received by Ferdinand and Isabella, who bestowed on him the plangent title of Almirante del Mar Oceano - Admiral of the Ocean Sea ... Late-nineteenth-century Catalans were convinced, as an article of patriotic faith, that Columbus was Catalan himself. (He was in fact Genoese.) Not only that: he was the Catalan who discovered the New World from whose subsequent plunder by Castile all future Catalans, at least until the time of the indianos, were excluded. It has never been lost on Barcelona that Columbus ... is pointing out to sea with his back towards Castile. Because of the inconvenient configuration of the coast, he is pointing in the general direction of Libya, not America, but the sea is Catalan. In order to reinforce Columbus's incipient catalanisme, the designer ... covered the plinth with ... figures symbolizing the role played by other Catalans in the discovery of America - the Blanes family, for instance, or the priest Bernat de Bol, who went on the Discoverer's second voyage and became the first apostolic vicar of the West Indies." At the time I paid little attention apart from adding the fact that the Columbus statue was pointing out to Libya to my growing list of Barcelona trivia. After Dinner Talk Then a couple of years ago, a friend who had just come back from a holiday in the Caribbean came round for lunch and over coffee started talking about her visit to the British-controlled island of Montserrat. "That was when I realised Columbus had to be Catalan," she exclaimed. "After all, why would a Genoese sailor in the employment of the Crown of Castile call one of his discoveries after a religious mountain in the centre of Catalonia?" This got us thinking and we quickly came up with Antilles, which loosely translates as 'Before Islands', presumably meaning the islands you come to before you reach the mainland. The word for islands in Catalan is illes whereas it is islas in Spanish. Similarly, the country Argentina uses the Catalan word for silver argent rather than the Spanish plata in its name. These after-dinner reflections were a long way from solid evidence but my curiosity and been pricked and I decided to look into the Columbus story a little more closely. To my surprise, there was a growing mass of literature on whether Christopher Columbus was Catalan or not. The Conventional Story According to legend, Christopher Columbus was born in 1451 in the Italian Republic of Genoa and his Italian name is Cristoforo Colombo while in Spanish he's known as CristÃ³bal ColÃ³n. His father was a humble wool weaver who worked both in Genoa and Savona and who also owned a cheese stand where young Cristoforo worked as a helper. In 1473, Columbus began his apprenticeship as business agent for the important Centurione, Di Negro and Spinola families of Genoa, and in May 1476 took part in an armed convoy sent by Genoa to carry a valuable cargo to northern Europe. On the trip, he docked in Bristol, England and Galway, Ireland and possibly in Iceland. In the autumn of 1477 Columbus sailed from Galway to Lisbon, where he met up with his brother Bartolomeo, and the two brothers continued trading for the Centurione family. Apparently, Columbus was intelligent but self-taught and, as a result of his work with merchants and early sea voyages, he became interested in finding an alternative sea route to the Indies and China. In 1485, Columbus presented plans to JoÃ£o II, King of Portugal proposing that the king equip three sturdy ships and grant him a year to sail out into the Atlantic in search of a western route to the Orient. Columbus also requested he be made "Great Admiral of the Ocean", appointed governor of any and all lands he discovered, and given one-tenth of all revenue from those lands. The story goes that the king submitted Columbus' proposal to his experts, who rejected it because they believed that Columbus' estimation of a travel distance of 2,400 miles was far too low. On being rebuffed, Columbus sought an audience from the monarchs Fernando II of Aragon and Isabel I of Castile and on 1 May 1486 he presented his plans to Queen Isabel, who also referred them to a committee. After much consideration, the savants of Spain, like their counterparts in Portugal, replied that Columbus had grossly underestimated the distance to Asia. They pronounced the idea impractical and advised their Majesties to pass on the proposed venture. However, legend has it that after persistent lobbying at the Spanish court and two years of negotiations, Columbus finally had success and in April 1492 at the Capitulations of Santa Fe, King Fernando and Queen Isabel agreed that if he succeeded he would be given the rank of Admiral of the Ocean Sea and appointed hereditary Viceroy and Governor of all the new lands he could claim for Spain. Columbus would have the right to nominate three persons, from whom the sovereigns would choose one, for any office in the new lands. He would be entitled to 10% of all the revenues from the new lands in perpetuity. Additionally, he would also have the option of buying one-eighth interest in any commercial venture with the new lands and receive one-eighth of the profits. I Have My Doubts This zero to hero story of a poor Genoese wool weavers' son even getting access to, not only one but, two of the most powerful courts in Christendom seems a bit far-fetched to me. Furthermore, not content with having the journey financed and equipped for him, this humble pauper set conditions on the hereditary titles he would receive and how his discoveries would be distributed. The Columbus of legend had no formal studies yet apparently learnt Latin, Portuguese, and Castilian and there are surviving documents written in all of these but none in Italian or the Genoese dialect. In fact, most of his writings are in Castilian and linguists suggest that they are, in fact, translations from another peninsula language, possibly Catalan or Galician. For some reason, the story has Columbus born in 1451 but according to his own writings he was already leading maritime expeditions in the 1460s when young Cristoforo Colombo would have only been 15 or 16. Similarly, not only did a commoner get the Catholic kings to finance his expedition and provide him with three ships and crew, most of whom were Spanish not Portuguese or Genoese where he would likely have had more friends, but they also offered him the rank of Admiral and the title of Viceroy and Governor of all the new lands he discovered. Ferdinand and Isabella obviously had a lot of faith in the young Italian's abilities. Titles such as Viceroy and Governor were only ever given to members of the Castilian or Aragonese nobility, never to foreigners and certainly in Aragon at the time the position of Viceroy, who would rule in the monarch's place, had only ever been given

to members of the royal family. More Research I knew from the description of the plinth of the Columbus Monument in Barcelona that, in the 1880s, the Mayor and the City Council had believed Christopher Columbus and many of his companions to be Catalan. You only have to scratch the surface to find out how common the theory is. The first important publication on the subject was written in 1927 by the Peruvian historian Luis de Ulloa, who claimed that Christopher Columbus was a Catalan named Joan Colom, who after years of captaining pirate vessels established himself in Portugal and changed his name to Xristoferens Colomo. Since the return of democracy in 1975, there have been other studies including a comparison of the Coats of Arms of the noble Barcelona family of Colom i Bertran and the official Coat of Arms of Christopher Columbus and both were found to include stripes, a rampant lion and a globe with a cross on top but the dove present on the Colom i Bertran Coat of Arms was missing the Columbus crest. Coincidentally, the word dove is translated as colom in Catalan and according to testimonies in the court cases that the Columbus family brought against the Spanish monarchs for breaking their word on the hereditary titles promised at the Capitulations of Santa Fe, was initially present on the Columbus Coat of Arms. However, it was removed by Castilian censors in later versions presumably because it would have given away Columbus' true identity. In 1976, another study showed that the four Colom Bertran brothers, Guillem, Francesc, Joan and LluÃs, were clearly contemporaries of the Admiral. However, it wasn't until 1999 that the researchers from the Institut Nova HistÃ²ria led by Jordi Bilbeny began to pull the various threads together into a coherent whole. What follows is a much simplified version of the conclusions but gives a reasonably clear idea of their claims. Joan Colom i Bertran According to Bilbeny and his team, Christopher Columbus' real name was Joan Colom i Bertran from a Barcelona family of high-ranking religious or military men, navigators, cosmographers or merchants with access to the Court. His brothers, Francesc and LluÃs were President of the Generalitat and a sea-captain respectively so the family had important political connections and maritime experience. Joan Colom had more brothers and sisters including Jaume, Guillem, Elionor, Isabel and Beatriu. All these names also appear in the official Christopher Columbus' family tree in their castilianised versions. Furthermore, Joan Colom had a son called Jaume whilst Columbus' son was called Diego, which is the medieval translation of Jaume in Castilian. Joan Colom was born in 1424 and married twice. His first wife was Margarida d'AlÃ³s, with whom he had three sons, and his second Felipa de Coimbra, who was daughter of Pere of Portugal and of Elisabet of Urgell, which made her granddaughter of Jaume of Urgell, the failed Catalan pretender to the Aragonese throne. Joan Colom had been a military leader on the side of the Generalitat in the Catalan Civil War against Fernando the Catholic's father Juan the Faithless during which time the Catalans had made Pere of Portugal their king. Following the defeat, Joan escaped and led pirate attacks off the coast of Catalonia on military and merchant targets before ending up in the service of Louis XI of France for whom he led expeditions into the Arctic. It seems very likely the Joan Colom would have visited North America so he knew of the existence of another continent across the Atalantic and reasoned that the rich pickings would be further south. This was why he could be so confident in his demands to the Portuguese and Spanish monarchs. In the 1480s, Joan Colom wound up at the Potuguese court where he fell in love with Felipa, the sister of his deceased former ally, Pere of Portugal. They had a son called Ferran, who as great-grandson of Jaume of Urgell would have definitely had a claim to the throne of Aragon. Incidentally, Ferran is translated as Fernando or Hernando in Castilian and sure enough, the official Christopher Columbus had a son called Hernando. For patriotic reasons, Joan Colom wanted to lead his expedition to the New World from Catalonia and, taking advantage of the amnesty for participants in the Civil War, installed himself in the port of Pals on the coast of Northern Catalonia. Negotiations began mainly with Fernando of Aragon in order to guarantee the benefits and hereditary titles, which would allow Colom to establish what would effectively be a new royal family in the New World. In return, Bilbeny suggests, Colom would have renounced his son Ferran's claims to the throne of the Crown of Aragon. In August 1492, the expedition set sail from the Catalan port of Pals. The Spanish version claims Columbus embarked from Palos de la Frontera in Andalusia but recent studies show that as today, its port, which is set on a river estuary, was certainly not big enough to moor three large ocean-going ships. Furthermore, many of Columbus' companions are documented as living in the EmpordÃ region of Catalonia and of being known to the Colom i Bertran family. The best example is the famous YaÃ±es PinzÃ³n brothers who in Catalan were Anes PinÃ§on. In early engravings, most of the flags the ships carry bear stripes just like the Catalan senyera whilst the Castilian flag showing the picture of a castle is suspiciously absent. The flags cannot be Spanish flags because the red stripes on the gold background of the rojigualda wasn't invented until 1785. Incidentally, when you stop and think about it, the Spanish flag looks much more like the Catalan senyera than it does the Castilian flag. Perhaps the design was chosen to protect Castilian territorial claims to the Americas. Censorship There is so much evidence that Columbus and Colom were the same person and the reasons why the story was changed are pretty obvious. Colom's descendants were of royal descent and as soon as the Catholic Kings realised how much power they had given away at the Capitulations of Santa Fe and the size and wealth of the new territory, they knew they had made a mistake. Fernando, in particular, was autocratic enough to have introduced the Inquisition so they would have had few qualms about breaking their deal with some rebellious Catalan nobles. Furthermore, the printing press was just beginning to come to centre stage and someone as capable as Fernando would have realised the power of propaganda. Unfortunately, the censors left traces of the cover-up and eagle-eyed researchers can still find them to this day. The only remaining question is why did a Barcelona noble called Joan change his name to Christopher or CristÃ²for in Catalan. The answer is simple. These were religious times and the current pope was the Valencian Alexander VI of the Borja family, who as a Catalan speaker would have known Joan Colom. The reason for the expedition wasn't only commercial

but was to take Christianity across the water just as Saint Christopher had carried Jesus across the river in the Bible tale. An interesting footnote to Catalan Columbus mystery came in 2011 when Spanish researchers collected the DNA of the families of the various claimants and the plan was to make a comparison with the DNA of Hernando ColÃ³n whose body lies in Seville Cathedral. As the research was drawing to a close, lead investigator Dr JosÃ© Antonio Lorente was interviewed on Catalan TV and said that the Catalan hypothesis looked the most likely. Mysteriously, the research was never heard of again and the results still haven't been published"
http://www.eyeonspain.com/blogs/cataloniacalling.aspx